

Ystäväkirje 6, lokakuu 2020
Arja Halttunen

+79833391361 (WhatsApp)
arjahalttunen@gmail.com
Ulitsa Podgornaja 66, kv. 12
664007 Irkutsk, Russia

Rakkaat ystävät!

Terveiset aurinkoisesta Irkutskista. Pilvisiäkin päiviä täällä on toki ollut, ja lunta on jo satanut mutta se on haihtunut taivaan tuuliin auringon paistaessa. Minulla on ollut vauhdikas alkusyksy. Lokakuuhun on mahtunut auton kuntoon laittoa, pari matkaa maaseudulle, asunnon etsimistä ja muutto Irkutskin keskustaan. Luit aivan oikein: olen todellakin muuttanut. Albert-pastori sanoi, että minun pitäisi muuttaa lähemmäs keskustaa (minulta oli 9 km kirkolle), ja minä olin kuuliainen ja tein sen. No, tosin alkuun vastustelin, koska tiedän muuton olevan rankka ponnistus. Mutta tarkemmin ajateltuani ymmärsin elämäni helpottuvan paljon, kun jatkossa kaikki asioiden hoito ja kirkossa käynti on mahdollista tehdä kävellen. Pandemia-aikana ei edes ole hyvä käyttää julkisia kulkuneuvoja, ja isolla autolla ajaminen tulee pitemmän päälle kalliiksi. Aikaa on kulunut kaupunkimatkoihin yllättävän paljon, pahimmillaan matkustin ruuhka-aikana 1,5 tuntia asemalle. Useamman kerran olen ottanut torkku-unet pikkubussissa kotimatalla.

Muistan vuosia sitten kulkeneeni Partisaanien katua ylöspäin ja katsoneeni tien toisella puolella olevia uusia, hyvin lähekkäin olevia rakennuksia ajatellen: ”Tuossa minä en ainakaan haluaisi asua.” Juuri siitä talosta minä sitten kuitenkin löysin mieluisan asunnon, johon muutin. Asian ratkaisi se, että ihan vieressä on nelikerroksinen vartioitu autotallihalli.

Uusi osoitteeni on: Ulitsa Podgornaja 66, kvartira 12
664007 Irkutsk, Russia

Irkutskin alueen koronatilanne on pahentunut syyskuun lopulta niin, että nyt on päivittäin n. 230 uutta tartuntaa. Kuitenkin vain n. 80 näistä on Irkutskissa. Olen kokenut olevani turvassa, kun julkisissa tiloissa on maskipakko. Mikäli tilastoihin on luottamista, Ulan-Udessa tilanne on pahempi, siellä on n. 200 uutta tartuntaa päivittäin, vaikka kaupunki on paljon pienempi. Kaupungin sairaalat ovat tupaten täynnä ja lääkintähenkilökunta kovilla.

Vähitellen on alkanut kuulua sieltä täältä tietoja tutuista, jotka ovat saaneet COVID-19 tartunnan. Toivo-järjestön Dariman koko perhe sairasti koronan. Ensimmäisenä tartunnan sai Dariman anoppi, joka oli sairaalahoidossa ja heikossa kunnossa. Häneltä tartunta levisi Darimaan ja tämän kuuteen lapseen vuorotellen. Suurperhe joutui olemaan n. kuukauden karanteenissa ennen kuin kaikki saivat kahteen kertaan negatiivisen tuloksen. Siinä tarvittiin kärsivällisyyttä. Kiitos Jumalalle, että kaikki selvisivät taudista.

Irkut-joen rannalla Anitta, Esmira, Volodja, Ljuba ja Lena

Lokakuun alussa tein neljän päivän matkan Tunkan alueelle Länsi-Burjatiaan. Samaan aikaan Anitta ja Vladimir tulivat Ulan-Udesta sinne. Kiersimme kastettujen luona pitämässä ehtoolliskokouksia. Minä tein muistiinpanoja, jotta löytäisin myöhemmin heidät yksinkin alueella vieraillessani. Erityisesti minua pyydettiin vierailemaan Vladimirin pikkuserkun Khandan

luona, joka on vasta kesällä kastettu ja tarvitsee opetusta ja tukea vahvistuakseen uskossa. Hänen miehensä on shamaani, joten olisi hyvä, jos Jumala johdattaisi tapaamisemme silloin, kun mies ei ole kotona.

Vierailin n. 5 vuotta sitten erään Valja-mummon ja tyttärensä Lizan luona. Sen jälkeen Valjan selkä on mennyt aivan köyryyn. Elämänmittainen työ kolhoosin lypsäjänä on tehnyt tehtävänsä. Mummo pystyi köpittelemään vaivalloisesti, mutta huteran näköistä se oli.

Yht'äkkiä mukanamme ollut Ljuba Habitueva muisti, että hänen äidiltään oli jäänyt kolmijalkainen kävelytuki, joka joutaisi Valjalle. Tuki oli nyt Arshanissa, joten se oli helppo toimittaa mummulle.

Ulan-Udesta oli mukana tullut myös uskova nainen Esmira, joka halusi tutustuttaa minut serkkunsa Namzhilin kanssa. Menimme hänen luokseen vierailulle. Namzhil on hammaslääkäri, jonka tytär on Venäjän mestari jousiammunnassa. Nautimme päivällisen ja paikalle tuli myös Namzhilin naapuri Nadeshda, joka on ollut töissä kunnan hallinnossa ekonomistina. Hän kertoi olevansa erään luterilaisen Sergein ystävä. No, minäkin tunnen Sergein pitkän ajan takaa. Hän oli vuosia Arshanissa tavoittamassa ihmisiä evankeliumilla, mutta nykyään toimii Inkerin kirkon pastorina Minusinskissa ja Karatushassa (missä puolestaan Vitali Lutshagov aloitti seurakunnan). Näin 'pieni' on Siperia tai oikeastaan luterilaiset kuviot täällä.

Toinen matka kohdistui Irkutskin alueelle, jossa Ulan-Uden lut. srk:n administraattorilla Marinalla on sukulaisia. Marina tuli junalla Irkutskiin, josta jatkoimme yhdessä pohjoisiin kyliin. Kerroin talvella kirjeessäni, kuinka vierailin Albert-pastorin kanssa yhden sukulaisperheen luona joulun aikaan. Marinan työn tuloksena Elvira-mummo kääntyi kristityksi kolmisen vuotta sitten, minkä jälkeen kastettiin myös hänen poikansa Nikolain perhe kahta vanhinta lasta lukuun ottamatta. Elvira-mummo on vuosia rukoillut pojalleen työtä, ja kesällä tämä olikin saanut töitä kaivoksella. Perheen elämä on kohentunut sen jälkeen tuntuvasti, mistä he ovat Jumalalle kiitollisia.

Seseg ja Ljuba

Tällä matkalla sain sydämelleni Elvira-mummon pojan pojan, Koljan, jonka 9-
kk ikäisellä pojalla Zhenjalla on
munuaissairaus. Tämä oli äitinsä kanssa
maannut sairaalassa jo kaksi kuukautta.
Isä oli 6-v. poikansa kanssa kotona ja oli
tietysti huolissaan poikansa terveyden
puolesta. Kerroin Koljalle, että Jeesus
paransi paljon sairaita eläessään maan
päällä ja ehdotin kaksi kertaa, että
Marinan kanssa rukoilisimme pojan
parantumisensa puolesta. Kolja ei
vastannut mitään. Hänen vanhempansa ovat shamanisteja, ja Jeesuksen rukoileminen on hänelle
vierasta. Rukoillaan, että hän kääntyisi hädässään Jeesuksen puoleen ja saisi avun ja todistuksen
siitä, että Jeesus elää ja välittää ihmisistä ja voi auttaa.

Kolja ja poikansa Timur, Marina ja Elvira-mummo

Lähden maanantaina 2.11. Ulan-Udeen viemään Dasha-kissan tarvikkeita. Se on saanut
palvelutehtävän kirkon rottien ja hiirien karkottajana. Kirkon tontilla olevaan mökkiin oli
ilmestynyt hiiriä, joten Dasha siirrettiin sinne. Yllätykseksemme se on sopeutunut sinne hyvin.

Haluan tietysti Ulan-Udessa tavata ystäviä. Minun pitää myös käydä läpi lähettiasunnossa olevat
kirjat. Mitkä niistä haluan pelastaa polttamiselta? Lähettiasunnossa asuu nuori pastoriopiskelija
Aleksander perheineen (Vera-vaimo ja kaksi lasta). Hekin kaikki sairastivat koronan, mutta lienevät
nyt 'puhtaita'. Toivon, ettei asunnosta enää löydy virusta, ja se on minulle turvallinen majapaikka.

Suunnittelemme Ljuba Habituevan kanssa lähtevämme loppuviikosta muutamaksi päiväksi Tunkan
alueelle. Hänen isänsä sukua on siellä eri kylissä, mutta hän ei ole tavannut heitä vuosikymmeniin.
Lähdemme etsimään heitä ja luomaan yhteyttä heihin. Tämän matkan puolesta pyydän rukousta.

Kiitos esirukouksistanne siskoni puolesta. Hän on toipumassa kahdesta leikkauksesta.

Kiitän Jumalaa Sinusta. Rakkain terveisin,

Arja

*"Sinun sanasi on minun jalkaini lamppu ja valkeus
minun tielläni." Ps. 119:105*

Areopagos- webinaarin ilmoittautumisaika päättyy

1.11. "Kasvu Kristuksen kaltaisuuteen."

Ohjelma: <https://www.kylvaja.fi/areopagos/turku/>

